

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U-V 433/06
24.10.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Nade Kljajević i Katarine Manojlović - Andrić, članova veća, sa savetnikom Marijanom Tafra - Mirkov, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA lica na službi u VP BB, protiv rešenja Vojne pošte VV, int. br. 503-2 od 05.05.2003. godine, u predmetu priznavanja prava na odsustvo za oporavak, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 24.10.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem, odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca, podneta protiv rešenja Tehničko opitnog centra KoV. Up-1 broj 280-3/2002 od 21.01.2003. godine, kojim je odlučeno, između ostalih, da tužilac ne ostvaruje pravo na odsustvo za oporavak.

Tužilac tužbom, podnetom Vrhovnom vojnom sudu, osporava rešenje tuženog zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešene primene zakona, pa predlaže da se poništi. Navodi da radi na radnom mestu načelnika Odseka za kino, foto i TV i specijalna merenja te da je na ovome izložen dejstvu faktora rizika koji mogu štetno da se odraze na njegovo zdravlje pa mu pripada traženo odsustvo za oporavak. Ističe da su štetnosti i opasnosti kojima je u službi izložen: buka, potresi, vibracije, povremeno radioaktivno zračenje, radarsko i optoelektronsko zračenje, štetna prašina, gasovi, para, dim, te štetne nagrizajuće materije, rad u klima komorama. Navodi da su traženo pravo ostvarili radnici koji rade na radnim mestima koja su izložena manjim faktorima rizika, te da je njegov zahtev neosnovano odbijen.

Tuženi organ, izjašnjavajući se na navode tužbe, u svom odgovoru, osporio je ove u celini, te je ostajući kod razloga osporenog rešenja, predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Vrhovni sud Srbije je 21.11.2006. godine, preuzeo nerešene predmete upravnih sporova pokrenute pred Vrhovnim vojnim sudom do 31.12.2004. godine.

Nakon ocene navoda tužbe, razloga osporenog rešenja, te odgovora na tužbu, kao i celokupnih spisa predmeta ove upravne stvari, a u smislu člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službeni list SRJ“ br. 46/96), Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Pravilno je, po oceni suda, tuženi, osporenim rešenjem, našao da žalba nije osnovana, ispravno nalazeći da je prvostepeni organ obzirom na nesporno činjenično stanje - radno mesto na kojem tužilac radi, pravilno primenivši odredbe člana 149. stav 1. tačka 13. u vezi člana 101. stav 3. Zakona o Vojsci Jugoslavije, našao da poslovi i dužnosti koje tužilac obavlja na svom radnom mestu nisu obuhvaćeni odredbama člana 15. i 16. Uredbe o načinu korišćenja godišnjeg odmora i odsustava lica na službi u Vojsci Jugoslavije, te da mu sa tih razloga traženo odsustvo ne pripada. Za svoju odluku tuženi je dao razloge koje, u svemu, za pravilne prihvata i ovaj sud.

Ovo zbog toga, što poslovi koje tužilac obavlja na svom radnom mestu - načelnik odseka - u Odseku za kino- foto, TV i specijalna merenja u Sektoru za naoružanje TOC KoV nisu obuhvaćeni poslovima iz člana 15. i 16. Uredbe o načinu korišćenja godišnjeg odmora i odsustva lica na službi u Vojsci Jugoslavije ("Službeni vojni list", br. 11/94...22/02) koji se smatraju naročito teškim i za zdravlje štetnim pa samo koja ih obavljaju imaju pravo na odsustvo za oporavak, sa kojih razloga i nisu ispunjeni uslovi da se tužiocu primenom člana 101. stav 3. Zakona o Vojsci Jugoslavije u vezi člana 149. stav 1. tačka 13. navedenog Zakona prizna pravo na odsustvo za oporavak.

Sud je cenio navode tužbe, kojima tužilac ističe da radi na poslovima koji su izuzetno štetni za zdravlje, pa nalazi da ti navodi, obzirom na napred iznete odredbe propisa, odnosno da radno mesto na kojem tužilac radi, propisom nije određeno kao radno mesto na kojem se obavljaju poslovi štetni za zdravlje, nalazi da se ne mogu prihvatiti za osnovane.

Sa napred iznetog, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, sud je tužbu odbio kao neosnovanu i na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

Dana 24.10.2007. godine, U-V. 433/06

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Marijana Tafra - Mirkov, s.r. Milena Savatić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS